

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570792864.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Efter to Dages Ophold i det behagelige Poppenbüttel, gjorde vi os alle færdige til Pymontreisen, og kørte tidlig om Morgenen i tvende Vogne over Wellingsbüttel og Wandsbeck giennem Hamborgernes Lysthaver i *Ham* og *Horn* til *Billewerder*. Olde og Amtmandinde M*s tvende Døttre ledsagede os. *Billewerder* er en Samling af yndige Haver, hvorigiennem vi kørte i en bestandig Allee langs med Billen til *de dowe Elbe*, hvorover vi satte i en Pram til *Rehbrook*. Her begynde de saa kaldte *Vier Lande*, elle Hamborgernes *Canaan*. Den overvættes Frugtbarhed, som udmærker hele denne af Elbens Arme og adskillige Canaler giennemskaarne Flade, gaaer over al Forestilling. Den hele vidtløftige Strækning, som egentlig er fravundet Elbstrømmen, udgjør een eeneste veldyrket Have, hvori Landsbyerne og de hist og her spredte Bøndergaardene kunne ansees som ligesaa mange Lysthuse. Under, over, rundt omkring den Reisende spirer, voxer, grønnes, modnes alle Ceres, Pomonas og Floras Skatte i en uophørlig Labyrint af kielne, vellystige Smaalandskaber. Elskere af den bløde Stil i Naturen vilde her finde det sande Utopia, uden at savne det mindste til Idealets Opnaaelse. Det synes som om hele Jordens Frugtbarhed havde sammenrakt sig i sin alleryppigste Udgydelse paa dette Sted. Kun Ovids vellystige Muse vilde kunne beskrive det i sin kielneste Hyrdetime. Det er den sandselige Nydelses Tempel. I alle dets grønne, blomstrende, frugtbugnende Løvsale qvæles Tanken i fysisk Behagelighed. Sielen hendysses i alle Sandsernes fulde Tilfredsstillelse; 98 man synes med kildrende Zittren at nedglide dybere i Naturens Barm end Anstændigheden tillader, at opløses og hensmelte i dens alt for tæt krystende Vellystfavn. Med en vis Overmæthed iler man derfra for at hensynke i en anden endnu varmere og blødere, og udmattes saaledes efterhaanden saa længe indtil Nydelsesevnen aldeles udtømmes. Det var omtrent hvad jeg følte paa Veien giennem dette Schlaraffenland, og jeg er aldeles ingen Elsker af en saadan Tilstand. Dens overvættes Behagelighed blev mig virkelig tilsidst ubehagelig. Jeg havde gjerne overladt enhver fornem Tyrk, eller Fedmetilbeder min Plads, efter fem Timers Forløb, hvori jeg allerede fandt mig meer end fornøiet. Hvorledes Hamborgerne her og i det næsten lige saa kielne *Billewerder* kunde tilbringe hele Maaneder er mig aldeles ufatteligt. Jeg for min Part vilde heller tilbringe en Vinter i Grønland end en Sommer her. Vierlandet er trods al sin Frugtbarhed og kielne Ynde, trods alle sine grønne Vexter og gyldne Frugter, trods al den Beqvemmelighed og Magelighed hvori man bestandig kan gotte sig der, af alle de Pletter, jeg hidtil kiender paa Jorden, den jeg sidst vilde vælge til bestandig Opholdsted.